

Автор: Яковлев Иван Яковлевич

Книга: Выртмара

Рассказ: Хӑравӑ Иван

Иван амӑшӗ кӑвас хунӑ та, йӑстӗр тесе, ӑна кӑмака ҫине лартнӑ, хӑй кӑрше ларма кайнӑ. Тӗттӗм пулсан, Иван урамран киле таврӑннӑ. Чӗнет ку, – пуртре никам та ҫук. Хайхискер хӑйӑ ҫутма тытӑнать, кӑмака ҫинче кӗҫ темӗскер пӑшӑл-пӑшӑл тунине илтеш каять. Ахӑр хӗрт-сурт пулӗ ку тесе, Иван шартах сикет те хӑййине пӑрахсах тара парать. Вaskanипе тӗттӗм ҫӗрте турчка тимри ҫине пусать. Турчки кӑна пит аван – шап! тутарать ҫамкинчен. Иван: – Ах, атьсем, килсе пулӑшӑрах! – тесе кӑшкӑрса ярать те тарма тытӑнать. Инкек ҫине сенкек: ҫав вӑхӑтрах ун ури салтӑннӑ кайнӑ, Ҫӑпати кантри алӑк хушшине хӗсӗнет те, Иван пӑлтӑра тӑсӑлса та ӑкет.

– Ай-уй! пӗтрӗм-ҫке, хӗрт-сурт тытать, кӑршӗсем килсе ҫӑлӑрах! – тесе вилес пек кӑшкӑрать, тет. Иван патне кӑршисем чупса пыраҫҫӗ те йӑтса тӑратаҫҫӗ, тет. Иван ни вилӗ, ни чӗрӗ, тет.

Кайран хайхи пӗлсен, Иванран кула пуҫланӑ:

– Епле эсӗ йӑҫекен чустапа кӗтесри турчкаран хӑрарӑн? Ҫитменнине тата ху урунти ҫӑпату та хӑратнӑ сана, – тесе кулнӑ, тет унран.